

Nr 36.

Ankom till riksdagens kansli den 3 maj 1918 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till vissa ändringar i gällande förordning med tulltaxa för inkommande varor.

(1:a avd.)

Närvarande: herrar Hammarström, Jacob Larsson, Bäckström, Östberg, Wijk, Källman, Månsson i Hagsström, Jonsson i Hökhult, Berg i Staby, Bergman, Danström, Knaust, Forssman, Neess, Johannes Åkesson, Bökelund, Johansson i Kullersta, Olsson i Ramsta, Uddenberg och Jönsson i Fridhill.

I proposition av den 5 april 1918, nr 288, som för förberedande behandling hänvisats till bevillningsutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag föreslagit riksdagen att

dels besluta, att § 4 i gällande förordning med tulltaxa för inkommande varor skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 4.

Tullfrihet åtnjutes, utom för varor, vilka enligt tulltaxan äro fria från tullavgift, jämväl för:

i) skeppsinventarier, tillhörande förolyckat fartyg; ävensom sjöfynd, till värde ej överstigande tio kronor, då fyndet enligt vad särskilt är stadgat, av vederbörande tullförvaltning utlämnas till bäraren;

k) skeppsproviant — — — — —

u) naturalier, — — — — — understöd; samt

v) livsförnödenheter, avsedda för och införda samtidigt med från utlandet inkommande djur, i den mån sådana förnödenheter provas icke överstiga behovet under transporten till den ort inom riket, dit djuren enligt åtföljande frakthandlingar äro slutligt bestämda samt för så vitt anledning icke finnes antaga, att förnödenheterna äro avsedda för annat ändamål.

De särskilda — — — — — skeppsproviant.

dels besluta, att gällande tulltaxa skall i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

	Kvantitet för tull- beräkningen.	Tullsats.	
		Kronor	öre
Brännvin och sprit, alla slag, härunder även inbegripna arrak, rom och konjak:			
183. — — — — —	—	—	—
184. — — — — —	—	—	—
<i>Anm. 1.</i> — — — — —			
<i>Anm. 2.</i> — — — — —			
<i>Anm. 3.</i> — — — — —			
<i>Anm. 4.</i> — — — — —			
185. Likör och absint; ävensom andra spritdrycker. försatta med socker eller annat främmande ämne, varigenom alkoholhalten angives orik- tigt å provaren	—	—	—
Vin: — — — — —			
*186. — — — — —	—	—	—
187. — — — — —	—	—	—
188. — — — — —	—	—	—
*189. — — — — —	—	—	—
*190. — — — — —	—	—	—
<i>Anm.</i> — — — — —			
191. Saft, bär- och frukt-: — — — — —			
Maltdrycker och mjöd:			
192. — — — — —	—	—	—
193. — — — — —	—	—	—
<i>Anmärkingar till nr 183—193.</i>			
1. Sådana till n:r 183—193 hänförliga drycker, vilka enligt 1 § av förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker skola anses såsom rusdrycker, må till riket införas blott av den, som äger kontrollsty- relsens tillstånd att utöva partihandel med rusdrycker av det slag, som införseln avser, eller av bolag, som jämlikt av Konungens befallningshavande meddelad rättighet driver utminuterings- eller utskänkingsrörelse.			
2. Rusdrycker må icke från tullverket utlämnas annorledes än mot kvitto, utfärdat av den, som är berättigad att införa dessa drycker, dock att dylika drycker, som till bolag in- kommit från utlandet, må mot kvitto utlämnas			

	Kvantitet för tull- beräkningen.	Tullsats.	
		Kronor	öre
till den, som visar sig hava erhållit bolagets medgivande att från tullverket utbekomma desamma.			
3. Utan hinder av vad här ovan stadgas, må rusdrycker			
A) till riket införas			
a) av den, som enligt särskilt stadgande äger åtnjuta tullfrihet för från utlandet inkommande varor,			
b) av vederbörligen legitimerad handelsresande i vanlig ordning, då de medföras såsom prov,			
c) av resande, som ankommit från utrikes ort, då de införas för eget bruk, dock endast intill viss mindre av Konungen fastställd kvantitet;			
B) om de äro hänförliga till skeppsproviant, behandlas på sätt, som är föreskrivet i § 4 k) tulltaxeförordningen, dock att rusdrycker, som enligt sistberörda författningsrum för-tullats såsom överskott av skeppsproviant, icke må från fartyg ilandföras;			
C) uppläggas på provianteringsfrilager på sätt i särskild författning är stadgat, dock att å provianteringsfrilager upplagda rusdrycker icke må, utan tillstånd av Kungl. Maj:t för varje särskilt fall, disponeras annorledes än till fartygs proviantering i föreskriven ordning.			
4. Angående rätt till tullfri införsel av malt-drycker för resande, som annorledes än med järnväg från Norge till Sverige inkomma över vissa delar av gränsen, gäller vad därom är i § 5 tulltaxeförordningen stadgat.			
5. Angående införsel till riket av rusdrycker för vetenskapligt, medicinskt, farmaceutiskt, tekniskt, industriellt eller likartat ändamål gäller vad Konungen därom särskilt stadgat.			
Tobak:			
195. oarbetad, blad och stjälk	1 kg.	1	—
arbetad:			
195 ¹ / ₂ . mjöl	1 kg.	1	15

§ 3.

Där tullsats — — — — utrönta värdet.

Inom åtta dagar efter besiktningen står det varuägaren öppet att anmäla missnöje, som nu är sagt, samt påkalla värdets bestämmande genom skiljenämnd, som skall utgöras av tre ojäviga och för sakkunskap kända personer, av vilka tullförvaltningen utser en, varuägaren en och dessa bägge eller, om de ej kunna om valet åsättas, magistraten på platsen eller, där sådan ej finnes, Konungens befallningshavande i länet den tredje; skolande, där mot sålunda utsedd person jäv framställes av part, sådant jäv prövas av vederbörande magistrat eller Konungens vederbörande befallningshavande, som därvid äger besluta, huruvida ny skiljeman skall utses eller icke. Nämnden skall, sedan skäligt rådrum lämnats parterna att andraga vad de akta nödigt, dock senast inom tjugu dagar efter det nämnden blivit fulltalig, enligt ovan angivna grunder bestämma det värde, varefter förtullningen skall ske; och skall såsom sådant gälla det, om vilket minst två av nämndens ledamöter sig för- enat, eller, om alla tre stannat i olika beslut, medeltalet mellan de värden, som utgöra medeltal av de bägge lägsta och av de bägge högsta värdena. Bestämmes värdet högre, än varuägaren uppgivit, eller varder i fråga om skadad vara värdet bestämt till minst samma belopp som det vid besiktningen åsatta, drabbar kostnaden för värderingen varuägaren, och skall han i ty fall jämväl ersätta tullverkets utgift för den föregående besiktningen. Sker icke någon förhöjning i det värde, som av varuägaren uppgivits, eller varder i fråga om skadad vara det vid besiktningen åsatta värdet nedsatt, har tullverket att vidkännas värderingskostnaden.

Kostnaderna — — — — uppgivna.

Vill ägare av vara, som nu är sagd, återutföra densamma oförtullad, därför att han finner det åsatta förtullningsvärdet för högt, vare han, för såvitt gällande bestämmelser angående olovlig varuinförsel icke annorlunda föranleda, därtill berättigad under iakttagande av vad angående oförtullade varors återutförsel är stadgat och sedan tullverket gottgjorts för belopp, varför varan tilläventyrs häftar.

Vad — — — — undergått.

dels ock förklara, att förestående bestämmelser skola träda i kraft i vad de avse anmärkningarna till rubrikerna nr 183—193 i tulltaxan den 1 januari 1919 och i övrigt å dag, som av Kungl. Maj:t bestämmes.

Beträffande motiven till ifrågavarande förslag tillåter sig utskottet att hänvisa till vad det vid propositionen fogade utdraget av statsrådsprotokollet därom innehåller.

Utskottet.

Ifrågavarande förslag innebära följande ändringar i nu gällande bestämmelser.

Tullfrihet enligt § 4 i *tulltaxeförordningen* skulle, i överensstämmelse med vad som avsetts vid antagande under innevarande riksdag av den nya lagen med vissa bestämmelser om sjöfynd, få åtnjutas för dylikt fynd till värde av högst 10 kronor.

Vidare skulle enligt samma paragraf i *tulltaxeförordningen* under vissa förutsättningar tullfrihet medgivas för livsförnödenheter avsedda för och införda samtidigt med från utlandet inkommande djur. Detta förslag har närmast framställts med hänsyn till de numera allt vanligare transportererna av levande fisk från utlandet, vid vilka samtidigt införes syrgas för uppehållande av fiskens liv under transporten.

Anmärkningarna till rubrikerna 183—185 i gällande *tulltaxa* hava med vissa ändringar och tillägg samt såsom hänförande sig till rubrikerna 183—193 nedflyttats efter sistnämnda rubrik. Förslaget i denna del har föranletts av och ansluter sig till bestämmelserna i 10 § i den med den 1 nästkommande januari ikraftträdande förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker.

För tobaksmjöl har en ny rubrik införts i tulltaxan, nr 195 $\frac{1}{2}$, med särskild tullsats. Till följd härav och då tobaksmjöl ansetts böra, vad angår rätten till införsel, jämsställas med oarbetad tobak, har dels den nuvarande anmärkningen till rubriken 195 fullständigats och hänförs till rubrikerna 195 och 195 $\frac{1}{2}$, dels ock anmärkningen till rubrikerna 196 och 197 i anslutning härtill underkastats en mindre omredigering. Ifrågavarande ändringar i tulltaxan äro avsedda att möjliggöra en tekniskt och ekonomiskt bättre anordning av tobaksmonopolets snustillverkning.

I överrubriken till tulltaxerubrikerna 667 och 668, vilken nu omfattar isolatorer och andra, närmare angivna, artiklar för isolering av elektriska ledningar »även i förening med järn», föreslås följande tillägg efter de nyss citerade orden: »eller annan oädel metall». Anledningen härtill är, att med den utveckling industrien på ifrågavarande område numera nått, vid tillverkningen av isolatorer och dylikt även andra metaller än järn komma till användning, exempelvis zink, koppar, brons och bly.

I tulltaxan föreslås slutligen även den ändring, att tullsatserna för tafflar, pianon och flyglar, rubrikerna 1270 och 1271, skola utsträckas att avse även *begagnade* sådana instrument. Härigenom åsyftas att förekomma kringgående av tullen för ifrågavarande instrument, vilka till avsevärt antal införas mer eller mindre begagnade. Däremot avses icke att genom stadgandet göra någon inskränkning i den rätt till tullfrihet, som under vissa villkor är medgiven enligt tulltaxeförordningen § 4 m) för gamla och brukade husgerådspersedlar vid inflyttning från utlandet o. s. v. Uttryckligt angivande härav i en särskild anm. 3 under ifrågavarande rubriker föreslås i detta sammanhang.

Beträffande *tulltaxeunderrättelserna* föreslås vissa ändringar i § 3. Sålunda ifrågasättes ett fullständigt stadgande om fastställande genom skiljenämnd av värdet å vara, som förtullas efter sitt värde. I sådant hänseende upptager förslaget en bestämmelse om prövning av jäv mot skiljeman, i vilket ämne föreskrift nu saknas. Vidare har med anledning av kronofogdetjäusternas numera skedda indragning föreslagits, att för de fall, då det hittills ankommit på kronofogde att utse skiljeman, detta bestyr hädanefter skall övertagas av Kungl. Maj:ts befallningshavande. Slutligen har ett förtydligande ansetts påkallat till förekommande av sådan tolkning av paragrafens bestämmelser, att ägare av värdetull underkastad vara skulle i varje fall, där han icke åtnöjes med förtullningsvärdet, vara berättigad att återutföra varan, och detta sålunda även i det fall, att sviklig avsikt vid värdets angivande kan påvisas.

Utskottet, som i allt väsentligt funnit ifrågavarande förslag välgrundade, har endast i avseende å en hithörande detalj ansett skäl till erinran förefinnas, nämligen beträffande 3 A) b) av anmärkningarna till tulltaxerubrikerna 183—193, däri stadgas att rusdrycker må till riket införas av vederbörligen legitimerad handelsresande, då de medföras som prov. Såsom av det vid ifrågavarande proposition fogade statsrådsprotokollet framgår, har generaltullstyrelsen föreslagit, att ordet »medföras», skulle utbytas mot ordet »införas», emedan förstnämnda uttryck skulle föranleda, att legitimerad handelsresande, som saknade rätt att i allmänhet införa rusdrycker till riket, förvägrades införtulla sina prov å sådana drycker, för så vitt han ej själv medförde desamma på resa från utlandet. Departementschefen, som med skäl funnit frågan icke vara av någon större praktisk betydelse, har funnit sig icke böra biträda generaltullstyrelsens mening i detta avseende. Emellertid vill det synas utskottet att vägande skäl tala för styrelsens ändringsförslag, för så vitt därom nu är fråga. Den jämförelse med motsvarande bestämmelse

i tobaksmonopollagstiftningen, vilken förekommer i departementschefens uttalande, och från vilken han hämtar skäl mot ändringsförslaget, kan måhända snarare anses tala för detsamma, såsom torde framgå av följande. Ifrågavarande tulltaxeanmärkning är en följdbestämmelse, föranledd av 10 § 4 mom. b) av rusdrycksförsäljningsförordningen, vilket författningsrum stadgar, att prov på rusdrycker, som till riket »medföras» av vederbörligen legitimerad handelsresande, må införas i vanlig ordning. Motsvarighet till förevarande bestämmelser finnes beträffande importen av tobak. Förordningen angående statsmonopol å tobakstillverkningen i riket stadgar sålunda i 21 § 6 mom., att prov å färdiga tobaksvaror, som »medföras» av vederbörligen legitimerad handelsresande, må till riket införas i vanlig ordning. Även detta stadgande har fått en följdbestämmelse i tulltaxan, nämligen i anmärkning 2 till rubrikerna 196 och 197, men däri talas endast om prov å färdiga tobaksvaror, som av vederbörligen legitimerad handelsresande »införas». Anledning torde väl ej finnas att antaga, att någon inskränktare betydelse skall behöva inläggas i ordet »medföras», när det gäller prov å varor, varom nu är fråga, än i fråga om tobaksvaruprov. Har beträffande de senare »medföras» kunnat i tulltaxan likställas med »införas», så bör det kunna ske även i nu förevarande fall, varigenom en onödigt snäv tolkning inom tullverket av det ifrågavarande uttrycket lärer undvikas. Då det dessutom ur tullbehandlingssynpunkt framstår såsom ett önskemål, att i olika delar av tulltaxan intagna bestämmelser, som bära äga motsvarande innebörd, såvitt möjligt erhålla lika formulering, synes det utskottet lämpligt, att anmärkningarna till tulltaxerubrikerna 183—193 avfattas i enlighet med vad generaltullstyrelsen föreslagit. Det torde ock kunna ifrågasättas, huruvida icke med denna lydelse stadgandet komme att stå i bättre överensstämmelse med gällande handelstraktater. Däremot synes generaltullstyrelsens förslag, att i sammanhang härmed en motsvarande ändring skulle vidtagas i rusdrycksförsäljningsförordningen, icke behöva föranleda någon åtgärd.

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen, i anledning av Kungl. Maj:ts förevarande proposition, nr 288, måtte

1) besluta, att § 4 i gällande förordning med tulltaxa för inkommande varor skall erhålla den ändrade lydelse, som i propositionen föreslagits;

2) besluta, att gällande tulltaxa skall i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

	Kvantitet för tull beräkningen.	Tullsats.	
		Kronor	öre
Brännvin och sprit, alla slag, härunder även inbegripna arrak, rom och konjak:			
183. — — — — —	—	—	—
184. — — — — —	—	—	—
<i>Anm. 1.</i> — — — — —	—	—	—
<i>Anm. 2.</i> — — — — —	—	—	—
<i>Anm. 3.</i> — — — — —	—	—	—
<i>Anm. 4.</i> — — — — —	—	—	—
185. Likör och absint; ävensom andra spritdrycker, försatta med socker eller annat främmande ämne, varigenom alkoholhalten anges orik- tigt å provaren	—	—	—
Vin:— — — — —	—	—	—
*186. — — — — —	—	—	—
187. — — — — —	—	—	—
188. — — — — —	—	—	—
*189. — — — — —	—	—	—
*190. — — — — —	—	—	—
<i>Anm.</i> — — — — —	—	—	—
191. Saft, bär- och frukt:— — — — —	—	—	—
Maltdrycker och mjöd:			
192. — — — — —	—	—	—
193. — — — — —	—	—	—
<i>Anmärkingar till n:r 183—193.</i>			
1. Sådana till n:r 183—193 hänförliga drycker, vilka enligt 1 § av förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker skola anses såsom rusdrycker, må till riket införas blott av den, som äger kontrollsty- relsens tillstånd att utöva partihandel med rusdrycker av det slag, som införseln avser, eller av bolag, som jämlikt av Konungens befallningshavande meddelad rättighet driver utminuterings- eller utskänkingsrörelse.			
2. Rusdrycker må icke från tullverket utlämnas annorledes än mot kvitto, utfärdat av den, som är berättigad att införa dessa drycker, dock att dylika drycker, som till bolag in- kommit från utlandet, må mot kvitto utlämnas			

	Kvantitet för tull- beräkningen.	Tullsats.	
		Kronor	öre
till den, som visar sig hava erhållit bolagets medgivande att från tullverket utbekomma desamma.			
3. Utan hinder av vad här ovan stadgas, må rusdrycker			
A) till riket införas			
a) av den, som enligt särskilt stadgande äger åtnjuta tullfrihet för från utlandet inkommande varor,			
b) av vederbörligen legitimerad handelsresande i vanlig ordning, då de införas såsom prov,			
c) av resande, som ankommit från utrikes ort, då de införas för eget bruk, dock endast intill viss mindre av Konungen fastställd kvantitet;			
B) om de äro hänförliga till skeppsproviant, behandlas på sätt, som är föreskrivet i § 4 k) tulltaxeförordningen, dock att rusdrycker, som enligt sistberörda författningsrum förtullats såsom överskott av skeppsproviant, icke må från fartyg ilandföras;			
C) uppläggas på provianteringsfrilager på sätt i särskild författning är stadgat, dock att å provianteringsfrilager upplagda rusdrycker icke må, utan tillstånd av Kungl. Maj:t för varje särskilt fall, disponeras annorledes än till fartygs proviantering i föreskriven ordning.			
4. Angående rätt till tullfri införsel av malt-drycker för resande, som annorledes än med järnväg från Norge till Sverige inkomma över vissa delar av gränsen, gäller vad därom är i § 5 tulltaxeförordningen stadgat.			
5. Angående införsel till riket av rusdrycker för vetenskapligt, medicinskt, farmaceutiskt, tekniskt, industriellt eller likartat ändamål gäller vad Konungen därom särskilt stadgat.			
Tobak:			
195. oarbetad, blad och stjälk	1 kg.	1	—
arbetad:			
195 1/2. mjöl	1 kg.	1	15

	Kvantitet för tull- beräkningen.	Tullsats.	
		Kronor	öre
196.	1 kg.	6	—
197.	1 kg.	1	80
667.	1 kg.	—	20
668.	1 kg.	—	25
*1270.	1 st.	150	—
*1271.	1 st.	200	—

3) besluta, att § 3 i underrättelser om vad vid tulltaxans tillämpning iakttagas bör skall erhålla den ändrade lydelse, som i propositionen föreslagits; samt

4) förklara, att ifrågavarande bestämmelser skola träda i kraft, i vad de avse anmärkningarna till rubrikerna nr 183—193 i tulltaxan, den 1 januari 1919 och i övrigt å dag under innevarande år, som av Kungl. Maj:t bestämmes.

Stockholm den 3 maj 1918.

På bevillningsutskottets vägnar:

ALEXIS HAMMARSTRÖM.